

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Movilă Alexandru și Movilă Vera,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale Gospodăria Comunală Locativă Cahul împotriva Verei Movilă, copârît Movilă Alexandru cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 10 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Movilă Vera și Movilă Alexandru și menținută hotărârea Judecătoriei Cahul din 05 august 2015, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 21 iulie 2014, Întreprinderea Municipală Gospodăria Comunală Locativă Cahul a depus cerere de chemare în judecată împotriva Verei Movilă cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că Movilă Vera este proprietară apartamentului nr. 9 din str. Tineretului nr. 4, or. Cahul.

Blocul locativ în care se află locuința pârtei se află în gestiunea Întreprinderii Municipale Gospodăria Comunală Locativă Cahul, care prestează servicii privind deservirea fondului locativ și evacuare a deșeurilor menajere.

Indică că în baza Statutului, Întreprinderea Municipală Gospodăria Comunală Locativă Cahul este întreprinderea de stat, cu autogestiune și prestează servicii în baza legislației în vigoare și tarifelor aprobate de Consiliul orașenesc Cahul.

Conform datelor întreprinderii, în anul 2011 au fost efectuate lucrări în blocul nr.4 str. Tineretului, or. Cahul, privind deservirea blocului locativ în sumă de 9 852 lei, în anul 2012 în sumă de 15 579 lei, în anul 2013 în sumă de 15 229 lei și în anul 2014 în sumă de 5 219 lei.

Pârta Movilă Vera se folosește de serviciile prestate și lunar primește aviz de plată pentru achitare, pentru serviciile acordate, care lunar constituie suma de 38,32 lei pentru deservirea fondului locativ, cuantumul cărora fiind calculat reieșind din suprafața apartamentului înmulțit la tariful de 0,45 lei și suma de 11 lei pentru evacuarea deșeurilor, calculul fiind efectuat pentru o persoană.

Indică că pîrîta nu a achitat la timp și integral plata pentru serviciile prestate și necătfînd la faptul că în nenumărate rînduri a expediat preavizări privind achitarea datoriei acumulate, pîrîta refuză achitarea datoriei.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 5, 7, 38, 166-167 Cod civil.

Solicită încasarea datoriei în sumă de 2 165,94 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 02 iunie 2015, a fost admis demersul înaintat de Movilă Alexandru și atras Movilă Alexandru în proces în calitate de copîrît.

Prin hotărîrea Judecătoriei Cahul din 05 august 2015, acțiune a fost admisă fiind încasat în mod solidar din contul lui Movilă Alexandru și Movilă Vera în beneficiul Întreprinderii Municipale Gospodăria Comunală Locativă Cahul suma de 2 165,94 lei cu titlu de datorie și suma de 270 cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 10 noiembrie 2015, a fost respins apelul declarat de Movilă Vera și Movilă Alexandru și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 01 martie 2016, Movilă Alexandru și Movilă Vera au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitînd admiterea apelului, casarea deciziei instanțe de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei instanțele ierarhic inferioare nu au constatat și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii și au încălcat prevederile art. 386, 387, 389-390 CPC, astfel, concluziile expuse în hotărîre și respectiv decizie sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Indică că, instanțele au pus la baza hotărîrii doar declarațiile și dovezile reclamantului, care a solicitat încasarea datoriei, însă care nu a prezentat careva probe concludente și pertinente în acest sens și au lăsat fără apreciere faptul că dînșii nu au avut încheiate cu Întreprinderea Municipală Gospodăria Comunală Locativă Cahul careva contracte pentru prestarea serviciilor comunale.

Sușține că nu poate constitui temei de admitere a acțiunii dispozițiile de lucru a grupeii de avariere prezentate de către Întreprinderea Municipale Gospodăria Comunală Locativă pentru perioada anilor 2011-2014, deoarece dînșii nu au solicitat efectuarea cărorva lucrări de către intimat, iar dispozițiile respective nu sînt semnate de către solicitant.

Remarcă că la examinarea cauzei Întreprinderea Municipală Gospodăria Comunală Locativă Cahul nu a prezentat, date concrete referitor la evoluția datoriilor și achitărilor efectuate de ei pe întreaga perioadă și pe categorii de servicii, astfel instanța de judecată neîntemeiat a constatat existența datoriei, întrucît calcularea datoriei a fost prezentată în mod arbitrar și fără a se face și prezenta careva descifrări.

Faptul că cerințele nu sunt întemeiate pe careva temeuri juridice ce ar genera obligații precum și faptul că Întreprinderea Municipală Gospodăria Comunală Locativă Cahul nu a acordat servicii comunale locatarilor casei, este confirmat prin dispozițiile de lucru a grupeii de avariere, care nu corespund realității, deoarece volumele lucrărilor sunt exagerate, false, neargumentate și întocmite fără confirmarea locatarilor, cu atît mai mult că nu este făcută diferența dintre lucrările grupeii de avariere și cele a serviciilor comunale, toate lucrările fiind făcute de către locatari și cu suportarea cheltuielilor din sursele financiare proprii.

Mai indică că dispunând admiterea cererii instanțele nu a luat în considerație că dînșii nu au beneficiat de careva servicii, întrucît aceste servicii nu au fost acordate și careva probe, de prestare a serviciilor lipsesc pe toată perioada indicată, iar dispozițiile de lucru ale grupei de avariere, care au fost anexate la cererea de chemare în judecată nu pot fi admise ca probe pentru acordarea serviciilor de deservire tehnică și reparație a fondului locativ și conform Hotărîrii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 aceste lucrări se efectuează din contul proprietarilor.

La fel, remarcă că în suma datoriei pretinse de 2165, 94 lei sunt incluse și sumele de achitare a serviciilor pentru evacuarea deșeurilor, ce ar însemna plata dublă a acestor servicii.

Astfel, instanțele au ignorat faptul că Movilă Alexandru a încheiat contract cu Întreprinderea Municipală Gospodăria Comunală Locativă Cahul, cu privire la evacuarea deșeurilor nr.000677 din 22 ianuarie 2009 și că serviciile menționate sînt achitate în întregime și regulat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din materialele cauzei copia deciziei instanței de apel din 10 noiembrie 2015, a fost recepționată de către Movilă Alexandru la data de 30 decembrie 2015, fapt ce se confirmă prin Avizul de recepție anexat la dosar (f.d. 169).

Tot materialul probator atestă că deși recursul împotriva deciziei instanței de apel a fost înregistrat la data de 01 martie 2016, acesta a fost depus prin intermediul oficiului poștal la data de 26 februarie 2016, fapt ce denotă din plicul de expediere ce se conține în dosar (f.d. 179).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Movilă Alexandru și Movilă Vera este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Movilă Alexandru și

Movilă Vera nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Movilă Alexandru și Movilă Vera asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Movilă Alexandru și Movilă Vera ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Movilă Alexandru și Movilă Vera se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță